

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N. 23.

Udgivet 1ste Juni.

1900.

Lov

om Udvidelse af Rjbstaden Bodøs Grænser.

26 Mai.
No. 1.

Ni Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar
saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1901 skal Rjbstaden Bodøs Grænser
udvides saaledes, at de ogsaa kommer til at omfatte:

- a. de Rjbstaden ifølge kongeligt Skjode af 30te Juli 1858 til-
hørende, men udenfor Rjbstadsterritoriet paa Fastlandet lig-
gende Strækninger af Eiendommen Hundholmen, tidligere
Matr.-No. 53 i Bodo Tinglag, samt den til nævnte Eiendom
mod Vest stødende Andel af Gaarden Østre Hernes, Gr.-No.
35, Br.-No. 1 og 2 i Bodin Herred, der ved Skjode af 14de
Marts, tinglæst 1ste April 1887, blev solgt til Rjbstaden;
- b. de mellem Ryholmen og Vueroen beliggende Der, Holmer og
Skjær samt den ved Indlobet til Havnen liggende Holme
Rundholmen.

§ 2. Grænselinjen for de under § 1 a nævnte Strækninger
bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at be-
stemme samt ved lovlige Skifte- og Skjellene at udvise under en
Forretning, som afholdes af de Mænd, som Kongen dertil udnævner,
saa betimelig, at den senest inden Udgangen af 1900 af Kongen
kan være stadfæstet.

§ 3. De Dele af Bodin Herred, som ved denne Lov hen-
lægges til Rjbstaden Bodø, skal, forsaavidt det ikke tidligere er
steet, fra 1ste Januar 1901 udgaa af Landets Matriful og i enhver
Henseende henhøre under Rjbstaden Bodø. Dog skal dette ikke
have nogen Indflydelse paa den Del, som for Tiden maatte hvile

26 Mai. paa nogen Jord, der som Følge heraf overgaar fra Landet til No. 1. Kjøbstaden.

§ 4. De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte paa de Strækninger, der ifølge § 1 overgaar til Kjøbstaden, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af Formandskabsloven for Kjøbstaderne anses, som om de havde været bosatte i Kjøbstaden i det Tidrum, hvori de har boet i de omhandlede Strækninger.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1900 har Bopæl inden de Dele af Bodin Herred, som efter denne Lov skal overgaa til Kjøbstaden Bodø, anses fra 1ste Januar 1901 med Hensyn til Skattepligt som hørende under Kjøbstaden og bliver at iligne Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere. Dog skal de Personer af Bodin Herred, som inden 15de Oktober 1900 flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrænse, svare Skatter til Landdistriktet og ikke til Kjøbstaden Bodø.

§ 6. De Personer, som den 31te December 1899 opholdt sig inden de Strækninger af Bodin Herred, som ved denne Lov overgaar til Kjøbstaden Bodø, og ikke er udflyttede derfra til noget andet Sted end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar 1901, skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger nogen anden Fattigkommune end Bodin Herred, anses for at have Hjemstavn i Kjøbstaden Bodø, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forfrist skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens og Børnene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt Manden eller Forældrene er i Live, naar de omhandlede Strækninger indgaar under Kjøbstaden.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandværk paa de Dele af Bodin Herred, som ifølge § 1 skal henlægges under Kjøbstaden Bodø, skal fremdeles være berettigede til at vedblive den af dem drevne Næring. Dog har de for at kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1901 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere af Byen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 26de Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

om Sildetønder.

26 Mai.
No. 2.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vittetligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Tønder, som benyttes ved Faldhyden, Salg eller Udsælgelse af saltet Silb eller saltet Brisling, skal opfylde de i denne Lov opstillede Fordringer.

§ 2. Tønden skal holde mindst 114 og Halslønden mindst 57 Liter.

§ 3. Tønderne skal være tætte og forarbejdede af god og velstørret Stav. De maa ikke være fulbrændte, og der maa ikke være benyttet vandtruffet Stav eller Olskerstav.

§ 4. Tønderne maa ikke være baandede med Birk, Rogn, Olsker eller Bjelke.

§ 5. I den hele Tønde skal Stavens Tykkelse være mindst 16 Millimeter og Bundstykkernes mindst 19 Millimeter, og i den halve Tønde henholdsvis 13 og 16 Millimeter, alt for Staven i forarbejdet Stand.

Bundstykkernes Antal maa ikke være over 4. Kantstykkerne skal være mindst 10 Centimeter brede.

Bundstykkerne skal være sammensat med Jernplugges af mindst 45 Millimeters Længde.

§ 6. Stavens Bredde skal i den hele Tønde ikke være over 9 Centimeter og i den halve Tønde ikke over 7 Centimeter.

§ 7.

A. Den hele Tønde skal være forsynet med mindst enten:

- a) 16 gode Træbaand, nemlig 4 Lagbaand for hver Ende og 4 Bugbaand paa hver Side, eller
- b) 1 Jernbaand mindst 1,60 Millimeter tykt og mindst 40 Millimeter bredt for Opslagsenden og mindst 12 gode Træbaand, nemlig 4 Lagbaand for Underenden og 4 Bugbaand paa hver Side, eller
- c) 2 Jernbaand mindst 1,60 Millimeter tykke og mindst 40 Millimeter brede, et for hver Ende, og desuden mindst 8 gode Bugbaand af Træ, hvoraf 4 paa hver Side, eller
- d) 2 Jernbaand af Tykkelse og Bredde som under c, et for hver Ende, og 2 Halsbaand og 2 Bugbaand af Jern mindst 1,40 Millimeter tykke og mindst 35 Millimeter brede.

Hvor Træbaand benyttes, skal de i et Antal af mindst 4, godt sammendrevne, dække mindst 9 Centimeter i Bredde.

26 Mai.
No. 2.

B. Den halve Tønde skal være forsynet med mindst enten:

- a) 12 gode Træbaand, nemlig 3 Lagbaand for hver Ende og 3 Bugbaand paa hver Side, eller
- b) 1 Jernbaand mindst 1,20 Millimeter tykt og mindst 35 Millimeter bredt for Opflagsenden og mindst 9 gode Træbaand, nemlig 3 Lagbaand for Underenden og 3 Bugbaand paa hver Side, eller
- c) 2 Jernbaand mindst 1,20 Millimeter tykke og mindst 35 Millimeter brede, et for hver Ende, og desuden mindst 6 gode Bugbaand af Træ, hvoraf 3 paa hver Side, eller
- d) 2 Jernbaand af Tykkelse og Bredde som under c, et for hver Ende, og 2 Halsbaand og 2 Bugbaand af Jern, mindst 1,20 Millimeter tykke og mindst 30 Millimeter brede.

Samtlige i denne Paragraf omhandlede Jernbaand skal være flinket med mindst 2 Nagler.

§ 8. Naar Sild exporteret i saadanne hele Tønder som i foregaaende Paragraf under A Post a, b og c nævnt, skal disse tillige være fuldbaandet for Underenden. Denne Fuldbaanding skal dække mindst 24 Centimeter.

§ 9. Det paahviler Bragerne, forsaavidt saadanne af det Offentlige er ansatte, saavelsom Toldvæsenets og Politiets Betjente eller Embedsmænd at paase, at de Tønder, som bruges til saltet Sild og Brisling, der salghdes, sælges eller exporteret, er i Overensstemmelse med denne Lovs Bestemmelser.

§ 10. Benyttet Tønder, som ikke opfylder de i denne Lov opstillede Fordringer, straffes Sælgeren eller Exportøren med Bøder, forsaavidt ikke strengere Straf efter den almindelige Straffelovgivning kommer til Anvendelse, hvorhos Tønderne kan konfiskeres.

Overtrædelsen paatales efter de for Politisager gjældende Regler.

§ 11. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1903. Fra dette Tidspunkt ophæves enhver i Strid med Loven staaende ældre Lov eller Bestemmelse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 26de Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Træder:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Dehmann.

Kongelig Resolution

af 26de Mai.

J. Genhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadsfæstelse paa en af Trondhjems Bys Formænd og Repræsentanter under 5te April 1900 som Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 22de Februar 1890 approberede Politivedtægter for Trondhjem fattet Beslutning om Forskrifter for Brug af Motorvogne.

§ 1.

1. Motorvogne maa ikke benyttes paa Gader, Veie eller Pladse inden Byens Grændser, forinden de er godkjendte af Politiet, og ei heller efter at saadan Godkendelse ved Meddelelse til Cieren af Politiet er tilbagekaldt.

2. Den som ønsker Politiets Godkendelse af Motorvogn, har derom at indgive skriftligt Andragende til Politiet. Andragendet kan forlanges afgivet efter et af Politiet forestrebet Schema og skal indeholde Cierens Navn, Angivelse af det Formaal, hvortil Vognen skal benyttes, af Vognens Dimensioner og Vægt, Beholdningernes Vægt og Maximalbelastningen pr. Axl, Beskrivelse af Motorsystemet, Specifikation af de Materialier, som benyttes til Udvikling af Energien, og Angivelse af den Form, hvori de anvendes, samt Beskrivelse af Stoppe- og Signalapparater. Andragendet bilægges med fuldstændige Tegninger af Vognen, Motorsystemet og Stoppeapparaterne.

3. Politiet skal, forinden Godkendelse meddeles, lade Vognen besigtige og prøve. Cieren er forpligtet til i dette Tilmed at fremstille Vognen med nødvendigt Materiale og Betjening til Tid og Sted, som af Politiet bestemmes.

4. Til Godkendelsen kan knyttes nærmere Bilkraa, f. Ex. med Hensyn til det Antal Personer, som skal benyttes til Vognens Betjening, — de Gader eller Streg, hvor den ikke kan benyttes, en mindre maximal Hastighed end ellers bestemt for Kjøring, — en kortere Gjeldighedstid for Godkendelsen, — eller deslige. Godkendelsen gjælder bare saalænge Vognen har samme Cier og ikke for længere Tid end 1 Aar, og er betinget af, at Cieren stadig holder Vognen i forsvarlig Stand.

5. Saavel ved Besigtigelser og Prøver som paa ethvert Trin af Sagens Behandling forøvrigt skal Politiet lade sig bistaa af en Sagkyndig, til hvem Cieren overlægger saadan Godtgjørelse, som af Magistrat og Formandskab bestemmes.

§ 2. Som Fører af Motorvogn maa ingen gjøre Tjeneste,

26 Mai. forinden han dertil har erhvervet særskilt Tilladelse af Politiet. Saadan Tilladelse, der ogsaa fornødiges for Vognens Eier, om han ved nogen Leilighed personlig vil føre Vognen, kan naarsomhelst tilbagefaldes, og meddeles kun til Personer, som er i en Alder af over 21 Aar, og som for Politiet kan godtgjøre, at de besidder de for Vognens Betjening fornødne Indsigter og Færdigheder.

§ 3. Godskjendelsen af Motorvogn meddeles skriftlig i en dertil bestemt Bog, som tillige skal indeholde et Ustryk af nærværende Reglement og Politiets Anmærkning om, hvem eller hvilke Personer, der til enhver Tid er anerkjendte som Vognførere. Denne Bog skal stedse have tilstede paa Vognen, og den skal paa Forlangende forevises for enhver Polititjenestemand.

§ 4. De godskjendte Motorvogne registreres paa Politikammeret under fortløbende Numre. Vognens Nummer skal være malet med 20 cm. høje Bogstaver, hvide paa sort Bund, paa et Skilt af Jern, hvilket skal være faststrevet paa den nederste Del af Vognen bagtil, saaledes at det tydelig kan sees bagfra under Kjørsejen.

§ 5. Eieren er ansvarlig for, at Motorvognen og dens Indretninger til enhver Tid frembyder den fornødne Sikkerhed. Han skal jevnlig lade den efterse og prøve paa den Maade, som Politiet bestemmer. Om saadanne Eftersyn, de derunder foreskundne Mangler og de trufne Foranstaltninger gjøres der under Datum og vedkommendes Underskrift Antegnelse i den i § 3 nævnte Bog.

§ 6. Motorvogne maa i Almindelighed ikke have en større Bredde mellem deres mest fremspringende Dele end 2 m. De skal være saaledes indrettede, at de kan køres i Kurver med liden Radius.

§ 7. Motorvognens Maskindele maa være konstruerede og funktionere paa saadan Maade, at der ikke undslipper noget Stof, som derved kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Beholdere, Rør og de Dele som skal indeholde eksplosible eller brændbare Stoffer, maa til enhver Tid frembyde absolut Tæthed. Maskindele, hvori en Lækage vilde være nok til at bevirke Eksplosion, maa ikke benyttes.

§ 8. Sikkerheds-, Brems- og øvrige Apparater, som Vognføreren maa have sin Opmærksomhed henvendt paa under Kjørsejen, skal være anbragte saaledes, at han fra sin Plads med Letthed og uden at borttage sin Opmærksomhed fra Kjørsejen og Veibanen, kan overse og naa dem, og de skal, om det anses fornødent, holdes belyste i Mørke. Vognføreren frie Udsigt forover maa ikke hindres.

§ 9. Hvis der ved Motorens Bevægelse benyttes Afkobling, skal der forefindes paalidelige Indretninger til Forebyggelse af, at Motoren derved kommer i Ustand.

§ 10. Motorvogne skal i Almindelighed være forsynede med 2 Bremsapparater eller med 2 af hinanden uafhængige Systemer til at bringe Bremserne i Virksomhed. Hvert enkelt af Systemerne maa under enhver Omstændighed kunne standse Vognen, selv om

Motoren gaar med maximal Kraft. Ialsald det ene af Systemerne 26 Mai. maa kunne standse Vognen strax.

§ 11. Motorvognens Apparater maa ikke funktionere paa saadan Maade, at Heste stræmmes, være sig ved udstrømmende Røg og Damp, ved usædvanlig Støi eller deslige.

§ 12.

1. Motorvogne skal være forsynede med et hensigtsmæssigt Ringgeapparat, som Vognføreren under Farten jevnlig skal varsele med, alt efter som Omstændighederne kræver det. Lydelig og vedholdende Ringning skal altid finde Sted, naar Gadekryds skal passeres samt under større kjørende eller gaaende Trafik.
2. Hvis Vognens Gang er meget stille, er Politiet berettiget til at paahyde, at den ved Siden af det foran omhandlede Ringgeapparat, tillige skal være forsynet med et selvvirkende Ringgeapparat, som til enhver Tid varslar, at Vognen nærmer sig.

§ 13.

1. I Mørke og i Taage skal Motorvogne være forsynede med to tændte Lygter, anbragte paa Vognens Ydersider, i en indbyrdes Afstand, svarende til Vognens hele Bredde. Lygterne skal kunne kaste et saa stærkt Lys fremover, at Vognføreren selv i uoplyste Gader kan overse Veibanen i tilstrækkelig Længde til at kunne standse for Hindringer.
2. Under almindelige Veirforholde skal Lygterne tændes i Skumringen.

§ 14.

1. Vognføreren skal under Kjørselen stedsse have Opmærksomheden skarpt henvendt paa Veiens Tilstand samt paa Kjøretøier og Personer. Han skal sagtné Farten eller standse Vognen, saa ofte som Omstændighederne kræver det. Dette skal altid iagttages, naar Vognen ved at nærme sig Heste eller andre Dyr kan formodes at ville bevirke Forstyrrelse eller Ulykke. Farten maa ikke paany øges, før Vognføreren har forvisset sig om, at dette kan ske uden Fare eller Ulempe.
2. Vognføreren skal under Kjørselen hyppig forvise sig om, at Bremseapparaterne er i Orden.

§ 15.

1. Naar Vognen er i Bevægelse, maa Vognføreren under ingen Omstændighed forlade sin Plads.
2. Naar Vognen holder stille, maa Vognføreren ikke forlade samme, før han har truffet alle hensigtsmæssige Foranstaltninger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsaetelse eller andre mulige Tilfælde, hvorved Ulykke kan forvoldes. Under Vognens Henstaen paa Gade, i Portrum eller andre Steder, hvorfra den kan befrygtes at kunne løbe ud paa Gaden, maa Vognføreren ikke forlade den uden nødvendigt Grinde og uden

26 Mai. at sørge for, at Vognen under hans Travær har forsvarligt Tilsyn af vognen Person.

§ 16. Det er forbudt at lade Motorvogne trække Kjøretøier eller andre Gjenstande.

§ 17. Følgende for almindelige Kjøretøier og deres Brug i Trondhjems Politivedtægt indeholdte Bestemmelser skal finde tilsvarende Anvendelse for Motorvogne:

Politivedtagternes §§ 32, 34, 36, 37, 39.

§ 18. Foraaavdit Motorvogne tillades anvendte til Vognmandstrafik fra Holdepladse inden Byen, er de til enhver Tid gjældende Regler for Vognmandstrafiken anvendelige, foraaavdit noget modsat ikke foran er bestemt.

§ 19. Overtrædelse af foranstaaende Regler eller af de med Hjemmel i samme af Politiet trufne Bestemmelser straffes overensstemmende med Trondhjems Politivedtægts § 98 med Bøder fra Kr. 2,00 indtil Kr. 800,00.

26 Mai.

Kongelig Resolution

af 26de Mai.

Efterstaaende af Kragerø Fællesflodningsforening under 18de og 28de Oktober 1899 vedtagne Reglement for Benyttelse af Reguleringsdammen for Tøke approberes som gjældende indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar:

§ 1. Ved Hjælp af Reguleringsdammen i Dalsfös opdæmmes Tøke alternativt til Cöten 2,5 eller indtil 4,0 m. over Nulpunktet paa Vandmærket ved Lundereidammen, alt efter Valget af den Høide til hvilken Tøke bliver besluttet opdæmmet.

§ 2. Det laveste Niveau hvortil Tøke skal kunne tappes, fastsættes til Cöten $\div$ 0,60 m. under Nulpunktet paa Vandmærket ved Lundereidammen; dog maa ingen Forandringer foretages i de nu bestaaende Lavvandsforholde i den Tid de nuværende Dampskibe eller Dampskibe af lignende Dybgaaende er i Fart paa Tøke, forinden eventuel Opmudring af Strømmeelven har gjort denne farbar ved lavere Vandstand. Indtil saa er skeet, forpligter Flodningsvæsenet, Bafös Brug og Eierne af Dalsfös, Tveitereidfös og Solumfös sig til i ethvert Tilfælde ikke at tappe Vandstanden i Tøke lavere ned end til $\div$ 0,10 m. paa Vandmærket ved Lundereidammen.

§ 3. Stipning af Vand gennem Dammen skal foregaa paa saadan Maade at Vandføringen i Elven mellem Tøke og Söen bliver saa jevn som muligt i de Perioder af Aaret da den suppleres fra den magasinerede Beholdning i Tøke.

§ 4. I den Tid af Aaret da Flodning i Elven foregaar 26 Mai. skal Tapningen af Døse og Forbruget af Driftsvand indrettes saaledes at der er tilstrækkeligt Vand til Flodning; dog saaledes at den Overenskomst om Udtapningsretten som blev indgaaet mellem Flodningsbæsenet, Kammerfos Brug og Vafos Brug ved Kjøbet af Lundereidsfos m. v. ikke forrykkes, men at Rettigheden i Tilfælde bliver at flytte til 1½ Fod over den eventuelle Dalsfosdams laveste Vandstand.

§ 5. Ved Manøvreringen af Dammen skal til enhver Tid have for Øie, at ikke Flombvandstanden som Følge af Dammen forhøjes.

§ 6. Forandringer i dette Reglement, hvis Nødvendighed Erfaring maatte godtgjøre, skal kunne foretages med Hs. Maj. Kongens Approbation efterat Brugseierne og Flodningsforeningen i Vasdraget og de interesserede Kommuner har havt Anledning til derom at erklære sig.

Kongelig Resolution

26 Mai.

af 26de Mai.

De af Vier Herredsstyre i Nøder den 13de Juni og 6te December 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henshold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at sidste Punktum af § 15 skal lyde: „Reglerne træder i Kraft 15de Juli 1900“.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Noder:

1. Næssidens Skolebistrikt.
2. Hovik og Bevelstad Do.
3. Gullaug og Brastad Do.
4. Helgerud og Egge Do.
5. Meren Do.
6. Oddervold Do.
7. Haarberg og Heien Do.
8. Sørødal Do.
9. Tveten Do.
10. Sylling Do.
11. Øverskøgen (Holmen) Do.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester med Suppleant. Disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

26 Mai. § 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning af Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes og har han saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt ved at udsende Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig at begive sig til Stedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab fra de øvrige Roder.

Naar flere Brandmestere er tilstede fører den af dem inden hvis Rode Branden er opstaaet Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelse af Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Raataalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet boende voksen arbejdsfør Mand, der kan ansees skikket til at deltage i Slukningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forsald er pligtig til paa Brandmesterens Tilsigelse snarest muligt at indfinde sig paa Brandstedet medhavende de forhaandenværende Redskaber saasom Vandbøtte, Dre, Spade eller Hakke samt Proviant og der at udføre det Arbejde der af Brandmesteren eller dennes Suppleant maatte paalægges ham.

§ 5. Mandskab, der er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet forinden vedkommende Brandmester hertil giver Tilladelse.

Antages Ilden slukket udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

§ 6. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Vederne af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eiernes Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger. Dog skal han forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Brandmestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver af Herredets Beboere, som er bleven vidende om at Skogbrand er opstaaet er pligtig til derom snarest muligt at underrette vedkommende Brandmester.

§ 8. I Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September kan Herredsstyrelsen bestemme, at der holdes Vagt paa bekvemt beliggende Steder inden Herredet.

Instrux for Vagtholdet fastsættes ogsaa af Herredsstyret.

§ 9. I Tidsrummet fra 15de Mai til 15de September maa Brandmestere eller deres Suppleanter ikke samtidig foretage Reiser udenfor Herredet medmindre de har sørget for at skaffe Stedfortrædere, der er godkjendt af Formandskabet eller dets Ords-

fører. Reiser paa kortere Tid end et Døgn er undtagne.

26 Mai.

§ 10. Umiddelbart efter hver Ildbrand har vedkommende Brandmester til Herredsstyret at afgive en Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægges, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

§ 11. Brandmesteren har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter.

§ 12. Brandmester eller i Tilfælde Suppleant tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 3,00 for hver Dag de i Stillingens Medfør opholder sig i Marken, hvorhos de af Herredsstyrelsen kan tilstaaes Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter.

§ 13. Efter sluttet Skogbrand kan Herredsstyrelsen efter Forslag af Brandmesteren tilstaa de fremmodte Mandstaber, der har arbejdet længere Tid end et Døgn Kr. 2,00 pr. Dag for den overstående Del.

§ 14. De Udgifter, der foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand udredes af Herredskassen.

§ 15. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse. Reglerne træder i Kraft 15de Juli 1900.

Kongelig Resolution

26 Mai.

af 26de Mai.

De af Hornnes Herredsstyre i Møde den 17de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indstrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at § 14 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Juli 1900“.

De approberede Forskrifter er efter dette saalydende:

- § 1. Herredet inddeles i følgende 7 Brandroder:
- 1ste Rode Moseid, indbefattende Senum, Høltet, Moseid og Vinterhus.
 - 2den — Birkeland, indbefattende Aas, Birkeland og Jennesfos.
 - 3die — Kallhovd, indbefattende Daanes, Jortveit og Kallhovd.
 - 4de — Uleberg, indbefattende Uleberg, Daasvatn og Øksenfaar.

26 Mai. 5te Rode Hornnes, indbefattende Faret, Hornnes, Ketilsaa og Tveit.

6te — Tonesland, indbefattende Strøhman, Hannaas, Moi, Horne, Sutestad, Tonesland, Li, Fjellestad, Haugland og Espetveit.

7de — Aapaasland, indbefattende Kalland, Aapaasland, Aadaasdal, Bjørndal, Monen, Bjørnstol og Steinsland.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyret en Brandmester tilligemed Suppleant; disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan indslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de af Herredsstyret naarstomhelst afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juni 1893 om Indstrankning i Brugen af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Ekspresbud eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at indkalde det fornødne Mandskab og uophødbelig at begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den, inden hvis Rode Branden raser, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelse af forannævnte Lov har Rodemestrene at anmeldte for Baataalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfør Mand, der er stiftet til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandrodemester at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende forhaandenværende Redskaber, saasom Øxe, Spade, Hæke, Bøtte etc. og der udføre, hvad Brandrodemesteren paalægger ham.

§ 5. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse.

Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, har Lederne af Arbeidet at søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 6. Til Standsnæring eller Begrændsning af Skogbrand kan Lederne af Slukningsarbeidet, uden Hensyn til Indsigelse fra Gievens Side, efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger; dog har vedkommende, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af

nævnte Art, saavidt Tid og Omstændighederne tillader det, at raad= 26 Mai. slaa med andre Brandmestere eller andre kyndige Mænd, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 8. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmestere og deres Suppleanter ikke samtidig foretage Reiser udenfor Herredet, medmindre vedkommende Suppleant har sørget for at stille Stedfortræder, som godkjendes af et af Herredsstyrets Medlemmer.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret en Indberetning, indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidefat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad han forøvrigt antager at være af Interesse.

§ 10. Brandmestrene har at aflægge Regnskab for de ved hver Skogbrand foranledigede Udgifter senest inden 1 Maaned efter Ildens Slutning.

§ 11. Brandmesteren tilkommer en Godtgørelse af Kr. 3.00 — tre Kroner — for hver Dag han i Stillingens Medfør er borte fra sit Hjem, samt Skyldsgodtgørelse. Andre Brandmandskaber kan af Herredsstyret tilstaaes en Betaling af indtil Kr. 2.00 — to Kroner — pr. Dag.

§ 12. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, udlignes paa Herredets Matrikulskyld. Værker og Brug beregnes som de øvrige Eiendomme i denne Henseende efter sin faste Matrikulskyld.

§ 13. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 14. Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Juli 1900.

Kongelig Resolution

26 Mai.

af 26te Mai.

I Genhold til Lov om Havne- og Ringvæsenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 29 og 55 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa Fredrikshalds Kommuneskyres Beslut-

26 Mai. ninger af 5te April 1900 om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekasse af Tonnageafgift af lossende eller ladende Fartøier med 8 Ore pr. Reg.ton af Fartøier i udenrigst og 4 Ore pr. Reg.ton af Fartøier i indenrigst Fart — samt om Tillæg til § 2 i det ved højeste Resolution af 11te Januar 1895 approberede Bryggereregulativ for Fredrikshald.

Det nævnte Tillæg bestaar i, at der i Regulativets § 2 efter Ordene: „Af Fartøier fra fulde 20 (Reg.ton) og derover pr. Reg.ton Kr. 0,09“ skal tilføies:

„Forsaavidt Fartøiet betaler Bryggepenge efter Havnelovens § 29, nedsættes Bryggepengene af Fartøiet til 4 Ore pr. Reg.ton.“

26 Mai.

Kongelig Resolution

af 26de Mai.

Efterstaaende af Fredrikshalds Kommune styre i Møde den 5te April 1900 fattede Beslutning om Opkrævning af Isafgift i Fredrikshalds Havn stadfæstes i Medhold af Lov om Havne- og Kingevejnet m. v. af 10de Juli 1894 § 30 som gjældende indtil videre.

I.

Af ethvert Fartoi over 15 Tons, der i Tidsrummet mellem 1ste Januar og 31te Marts befarer Fredrikshalds Havnedistrikt, skal i Genhold til Havnelovens § 30 erlægges en Isafgift for indgaaende og udgaaende af tilsammen 10 — ti — Ore pr. Ton af den maalte Drægtighed.

Af Fartoi, der i nævnte Tidsrum befarer Farvandet kun for indgaaende eller for udgaaende, erlægges for den enkelte Tur halv Afgift. For Fartoi, der efter sin Rute ankommer til Fredrikshalds Havn 1 — en — Gang ugentlig, nedsættes Afgiften med $\frac{1}{2}$ — en Halvdel. For Fartoi, der efter sin Rute ankommer til Fredrikshalds Havn flere Gange i Ugen, nedsættes Afgiften med $\frac{2}{3}$ — to Trediedele. Bugserbaade er fri for Afgift.

Det er Havnestyret forbeholdt at foretage Nedsættelse i forannævnte Afgiftssatser i den Udstrækning, som Erfaring maatte vise ønskelig.

II.

Af Isafgiften dannes et særskilt Fond, der udelukkende bliver at anvende til Forebyggelse eller Fjernelse af Ishindringer i Farvandet. For Fondet allægges særskilt Regnskab.

Kongelig Resolution

26 Mai.

af 26de Mai.

Efterstaaende Udcast til Reglement for Færdselen gennem Løgerne Kanal ved Flettefjord approberes i Henhold til § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 som gjældende indtil videre, saaledes at Reglementet strax træder i Kraft:

1. Al Færdsel gennem Kanalen skal foregaa paa saadan Maade, at hverken Kanalens Marker, Voier, Broer, Planteringer eller Bredder derved beskadiges.
2. Langs Kanalstraaningerne maa ingen Færdsel finde Sted, ligesom de i Straaningerne naturligt vøgende Trær ikke maa beskadiges.
3. Kanalen maa ikke trafikeres af større Dampskibe, Fartøier eller Flaader, end at disse bekvent kan svinge i Kanalens Kurver uden at berøre Straaningerne.

Hvorvidt dette er Tilfældet, kan for rutegaende Dampskibe i tvivlsomme Tilfælde bestemmes ved Skjon af 3 Mænd, hvoraf Havnebestyreren opnævner den ene, Flettefjord Bystyre den anden, hvorhos disse to vælger den 3die som Opmand.

Skjonnet betales af Flettefjord Bystyre.

4. Dampfartøier, der besøger Kanalen, maa saavidt muligt følge dennes Midtlinie, og i Kanalens trange Passager ikke gaa med større Fart, end at Skibet ved de væglende Strømhastigheder har god Styrefart.
5. Dampskibe, kommende fra modsat Kant, maa ikke samtidig stævne ind i Kanalen og prøve at passere hinanden.

Det Dampskib, som gaar mod Strømmen, skal vente, indtil det Dampskib, der gaar med Strømmen, har passeret angjældende Kræppe.

Under Strømsstille skal indgaaende Skib vente paa det udgaaende.

6. Forat forebygge Møde i Kanalerne skal Dampskibe betimeligt give lydelige Fløitesignaler.
7. Dampskibe, der gaar i regelmæssig Rute, maa ikke lægge til ved Kanalstraaningerne hvorsomhelst, men altid paa samme Sted ved dertil særstilt opsatte Brygger.
8. Robaade, som møder Dampskibe, skal lægge ind til Bredden paa Kanalkrumningens indre Side og vente indtil Dampskibet er passeret.

I rette Løb afviges til Styrbords Side.

Dampskibe skal passere Baade saa langsomt, at disse ikke ved Bolgeslag eller paa anden Maade lider Skade.

9. De almindelige Styringsregler er forøvrigt gjældende.
10. Løgtære eller Flaader, som skal varpe gennem Kanalen, skal

- 26 Mai. vælge saadan Tid, at deraf ingen Hindring opstaar for den almindelige Færdsel. Trækning langs Skraamingerne maa ikke finde Sted.
11. Flødning af løst Tommer gennem Kanalen er forbudt.
 Al Flødning maa ske i Flaader og paa saadan Maade, at Færdselen ikke forulempes.
12. Synker et Fartoi eller andet, der hindrer Færdselen i Kanalen, er Eieren forpligtet til strax at fjerne samme.
 I Mangel heraf vil det ske paa vedkommendes Beføstning.
13. Bestadiges Kanalsens Mærker, Voier, Brygger, Fæstigheder, Bredder eller Plantninger, er den, som har foranlediget Bestadigelsen, forpligtet til at erstatte dem.
 Herved bortfalder dog ikke det mulig strengere Ansvar, som Lovgivningen maatte medføre.
14. Overtrædelse af foranstaaende Reglement behandles som Politisager og straffes med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet rammes af den almindelige Lovgivning.
 Boderne tilfalder Flekkefjords Havnekassee.
15. Det nærmeste Opsyn med Kanalen fores af Flekkefjords Havnestyre, der ogsaa paataaler Overtrædelse af Reglementet.

26 Mai.

Kongelig Resolution

af 26de Mai.

I Genhold til § 37 i Lov om Havne- og Kingevesenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Ankens Herredsstyre under 18de April 1900 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Narviks Havn, saalydende:

§ 1. Dampstibe, henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter og Pakhuse tillades til enhver Tid af Døgnet at have Ild oppe, være sig under Kjedel, paa Ramin eller Kabys; dog bliver følgende at iagttage:

- a) til Brændsel maa alene benyttes Kul eller Koks og til Opfyrring maa ikke bruges Granved.
- b) Losning eller Ladning ved Hjælp af Dampvindh maa i Tiden fra Kl. 6 Aften til Kl. 6 Morgen kun ske efter forudgaaende Anmeldelse til Havnefogden — eller i Tilfælde vedkommende Havneopsyn — og under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, som af denne foreskrives.

§ 2. Andre Fartøier skal det under nedenstaaende Betingelser være tilladt i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 10 Aften inden Havnen at benytte Ild paa Ramin, Dvn eller Kabys:

- a) Raminer, Dvne og Kabysjer samt Rørene til samme skulde 26 Mai. være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Jldstedet eller Røret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Jldsted eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm. Hvor Rør fører gennem Dæk eller Tag, skal dets Afstand fra Træværk være mindst 5,5 cm., naar Træværket i Gullet beklædes med Kobber i Forbindelse med Afbestbelæg mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Kobberbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Jldsted i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.
- b) Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.
- c) Rørene skal feies hver Dag og Afse og Sod ilandbringes til de dertil bestemte Steder, efterat være vel gennemtruffet med Band.
- d) Med Hensyn til Brændematerial gjælder, hvad der i saa Henseende for Dampskibe er bestemt (§ 1 Litr. a).
- e) Naar og saalænge der habes Jld paa Ramin eller Kabys, maa der stedse være Folk ombord.

§ 3. Ombord i Fartøier henliggende i Havnen, være sig Damp- eller Seilsfartøier, skal det være tilladt i Kabytter og Følkelugarer at benytte aabent Lys, naar og saalænge nogen er tilstede i det Rum, hvor Lysen brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne, naar og saalænge der holdes Vagt ombord. Paa Dæk og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne og kun, naar der holdes Vagt ombord.

§ 4. Hvor Havnefogden — eller i Tilfælde Havneopsynet — finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at have Jld og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare, saasom paa Grund af Lastens eller Værligets Beskaffenhed eller omgivende Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog helt suspendere Tilladelsen.

Udgiver: E. N. Bæghmann.